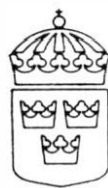

Motion till riksdagen

1987/88:Kr242

av Olof Johansson m. fl. (c)

om kulturpolitiken

Mot.
1987/88
Kr242 – 244

Sammanfattning

I denna partimotion om kulturpolitiken föreslår centerpartiet bl. a. följande:

- Samla en så bred uppslutning som möjligt kring ett *kulturellt enprocents-mål för år 2000!*
- Inrätta en kultur- och folkrörelsefond med medel från den statliga spel- och lotteriverksamheten. Om en tiondel av de närmare 4,9 miljarder kronor som staten tar in denna väg kunde gå till kultur- och folkrörelser skulle en betydande förstärkning kunna ske.
- Operan, Dramaten och de statliga museerna i Stockholm måste ta ett större ansvar för kulturlivet i hela landet. Fler turneer och "utlåning" av skådespelare och sångare till regionala scener kan vara metoder för att nå detta. Museerna måste ordna vandringsutställningar och låna ut föremål till andra delar av landet.
- Litteraturfrämjandet bör få 500 000 kr. extra för att satsa på barn- och ungdomslitteratur.
- Ett system för att förmedla kvalitetsvideo måste etableras med Litteraturfrämjandet som förebild.
- Studieförbundens kulturverksamheter når 10 miljoner människor per år. Anslaget bör höjas med 9 milj. kr.
- Kulturen måste nå människor både i arbetslivet och i bostadsområdena. Satsa därför 4 milj. kr. på *Kultur i vardagslivet*.
- Konstnärsnämnden bör få dela ut ytterligare 20 inkomstgarantier de tre kommande åren.
- Kulturarbetarnas skatte- och inkomstfrågor måste utredas. En avgift på vidareförsäljning av konst, efter bl. a. norsk och isländsk förebild, bör också utredas.
- 5 milj. kr. bör anslås till konstnärer för utställningar tillsammans med föreningslivet.

Samhällets kulturpolitiska uppgifter

Samhällets engagemang på kulturområdet tar sig många former. I regeringsformen och tryckfrihetsförordningen läggs grunden för den yttrandefrihet och församlingsfrihet som är grunden för en vital och levande kultur.

Utvecklingen av exempelvis litteratur och teater är helt beroende av att frihet finns att uttrycka sig i tal och skrift. Härigenom bidrar också kulturen till att utveckla meningsutbyten människor emellan vilket gör den till en av grundstenarna i det demokratiska samhällsbygget.

Kulturen har också en viktig uppgift som bärare av traditioner. Våra museer är ett bra exempel härpå. Genom att känna och förstå det förflutna blir vi också rustade att möta framtiden. Vi som lever nu har ett ansvar för att vårda kulturarvet, samtidigt som vi ger våra egna bidrag och överlämnar det hela till kommande generationer. I ett modernt och utvecklat samhälle som vårt är det naturligt att stat och kommun medverkar till denna process.

Kulturaktiviteter av olika slag bidrar också till att ge människor förströelse, underhållning och avkoppling. Musik för skilda smakriktningar, dans, film, teater, opera, operett osv. kan bl. a. ge detta i såväl direktupplevd form som förmedlat via massmedia. Det sätt på vilket radio och TV organiserats inrymmer en betydande samhällsmedverkan också i underhållning och förströelse.

Det går att på detta sätt finna fler och fler uppgifter för kulturyttringar av skilda slag. Samtidigt går det att finna hållbara skäl för att samhället – genom stat och kommun – skall engagera sig på ett eller annat sätt. Det är vare sig riktigt eller meningsfullt att försöka formulera generella doktriner om samhällets kulturuppgifter nu och i framtiden. Stimulans i skilda former för att främja mångfald och variation i kulturyttringarna över hela landet blir därför samhällets främsta kulturpolitiska uppgift tillsammans med åtgärder för att garantera yttrandefrihet och församlingsfrihet.

Statens anslag till kulturen

Det är påtagligt hur liten del av statsbudgeten som går till kulturen. Kulturens kompensation för 1980-talets inflation har varit blygsam.

Enligt centerens mening är det nu angeläget att snarast få till stånd en ingående analys av kulturens ekonomiska villkor i vårt land. Denna analys bör ligga till grund för formulering av långsiktiga handlingslinjer. I detta sammanhang bör också ingående prövas möjligheten att finna kompletterande finansieringskällor för kulturen. Vi vill för vår del i detta sammanhang peka på vårt förslag om en kultur- och folkrörelsefond finansierad med medel från den alltmer expanderande statliga spel- och lotteriverksamheten. Med tanke på den betydelse kultursatsningarna har i vårt samhälle vore det önskvärt att försöka samla en så bred uppslutning som möjligt kring ett *kulturellt enprocentsmål för statsbudgeten för år 2000*.

Kultur- och folkrörelsefond

Framför allt är det lokala och regionala kulturlivet starkt beroende av att det finns vitala och engagerade folkrörelser. Folkrörelser och därmed också stora delar av kulturlivet är starkt beroende av att många människor är villiga att göra insatser i form av såväl tid som pengar. Lotterier och spel har sedan länge varit en betydelsefull inkomstkälla för denna typ av verksamhet.

Här möts man nu av allt större svårigheter för varje år. Allmänhetens vilja

att delta i spel och köpa lotter synes inte mattas av. Svårigheterna uppkommer i stället som en följd av att staten själv är en betydelsefull spel- och lotterianordnare. Intäkter på detta område har utvecklats till en betydande inkomstkälla för staten. Genom lagstiftningen behåller staten för egen del de mest lönsamma och attraktiva formerna som dessutom kombineras med marknadsföring som är såväl talangfull som påträngande. Nya spel introduceras ganska ofta. För det kommande budgetåret räknar man, enligt budgetpropositionens inkomstsammanställning, med följande inkomster på spel m. m.:

Lotterivinst	1 731 milj. kr.
Totalisatorskatt	535
Skatt på spel	120
Tipsmedel	1 468
Lotterimedel	1 019
Lotteriavgifter	3
	4 876 milj. kr.

Det innebär en ökning med drygt en kvarts miljard på ett år. Enligt vår mening är det i högsta grad relevant att göra en koppling mellan statsinkomster av denna art och folkrörelsernas arbetsförutsättningar. Folkrörelsernas intäktsmöjligheter dräneras kraftigt. Det lokala kulturutbudet påverkas därmed indirekt negativt, eftersom föreningslivet inte har ekonomiska resurser att efterfråga kultur. Det är därför enligt centerns mening angeläget att inrätta en kultur- och folkrörelsefond. Visserligen finns det en strävan att inte öronmärka statsinkomster för särskilda ändamål men i den allmänna debatten håller denna princip på att urholkas alltmer. Enligt vår mening skulle sambandet mellan en kultur- och folkrörelsefond och statens lotteri- och spelintäkter vara väl så starkt som mellan exempelvis försvarsutgifterna eller järnvägsutbyggnad och drivmedelsbeskattningen.

Om denna kultur- och folkrörelsefond årligen tillförs cirka en tiondel av statens intäkter av spel skulle en avsevärd förstärkning av kultursatsningar kunna ske. Det är angeläget att en seriös prövning av möjligheterna att inrätta en kultur- och folkrörelsefond snarast kommer till stånd.

Decentralisering

I 1974 års kulturpolitiska beslut fick decentraliseringsmålet en mycket framskjuten ställning. Detta har bl. a. lett till att de regionala kulturinstitutionerna byggts ut.

Denna utbyggnad måste fortgå ännu under lång tid. Det svenska kulturlivet är nämligen fortfarande mycket centraliserat. Det gäller i synnerhet de institutionella delarna. Det är naturligtvis främst statens satsningar på Operan, Dramaten och de statliga museerna som gör att denna centraliserade bild framträder. Det visar sig dock att även grundbeloppen till teater, dans- och musikinstitutioner i huvudsak hamnar i storstäderna. Uppemot 60 % av dessa går till storstädernas institutioner. Enligt centerns mening bör antalet grundbelopp till teater och dansinstitutioner utökas fram till 1995 i en sådan omfattning att storstäderna och övriga landet har lika stor andel av

grundbeloppen. Inrättande av en kultur- och folkrörelsefond i enlighet med vad vi ovan skisserat kan underlätta en sådan ambitionshöjning.

Mot. 1987/88
Kr242

Samverkan och gemensamt resursutnyttjande

Det är i och för sig naturligt att huvudstaden har ett omfattande kulturliv som främst grundas på att nationella riksinstitutioner har lokaliserats dit. Det innebär emellertid inte att deras främsta uppgift är att betjäna huvudstadens lokalbefolkning. Det är därför angeläget att dessa Stockholmsbaserade institutioners ansvar för kulturlivet i *hela landet* markeras och utvecklas. Operan, Dramaten och de statliga museerna är nationella resurser som inte enbart får förbehållas Stockholmsområdet. Ett litet men konkret exempel på innebörden härav är att riksinstitutionernas arrangemang på sportloven skall omfatta hela sportlovsperioden – dvs. veckorna 7–10 och inte bara vecka 9 då AB-län har sitt sportlov. På samma sätt måste regionala kulturinstitutioner ta ett ansvar för *hela* den region de verkar i och inte bara på stationeringsorten. Det uttalande som kulturministern gör i budgetpropositionen (bil. 10, s. 37) att staten inte iklätt sig något ekonomiskt ansvar för kulturlivet utanför residensstäderna måste därför med kraft tillbakavisas. Centern vill bl. a. föreslå följande insatser för att främja såväl samverkan som decentralisering:

- Turnéverksamheten måste utvecklas. För Operan och Dramaten måste fastställas en viss andel föreställningar som skall ges i andra delar av landet. För museerna måste det bli en naturlig del i deras planering att förse hela landet med vandringsutställningar av skilda slag.
- Skådespelare och musiker som under kortare eller längre tidsrymder ej deltar i uppsättningar på Operan eller Dramaten måste, på förmånliga villkor, kunna "lånas ut" till såväl regionala scener som fria grupper. Internationella jämförelser har bl. a. givit vid handen att Operans resurser utnyttjas mycket bristfälligt. Det är önskvärt att dessa utnyttjas fullt ut för att skapa en levande musikteater över hela landet. Detta bör beaktas bl. a. i avtalssammanhang och vid planering av uppsättningar.
- Förutom de permanenta utställningar som de statliga museerna i Stockholm visar finns ofta betydande magasin med konst och föremål som borde kunna lånas ut för att komplettera de regionala samlingarna. Härvid kan dock finnas exempelvis vissa försäkringsfrågor som måste lösas.
- Samverkan mellan radio/television och levande teater, musik, opera och balett måste utvecklas. Det är angeläget att det läggs fast principer för framtiden som bygger på utgångspunkter att medborgaren dels via avgifter, dels via skatter har byggt upp såväl televisionen som kulturinstitutionerna. En nära samverkan dem emellan till allmänhetens tjänst och gagn är därför både naturlig och nödvändig i den mediasituation som framtiden kan komma att erbjuda. Lättare teknik torde underlätta utvecklingen i den riktning vi önskar.

En politik som syftar till samverkan och gemensamt resursutnyttjande är en rimlig strävan för att nå en bred uppslutning och förståelse över hela landet för de betydande ekonomiska satsningar som görs på centrala riksinstitutioner. Om man beräknar att Operan under det kommande

budgetåret kommer att ha samma antal besökande som redovisas för det föregående innebär regeringens förslag till medelsanvisning att varje besök subventioneras med 690 kr., vilket innebär en ökning med över 100 kr. sedan förra året.

Motsvarande belopp för Dramaten är 336 kr. Dessa betydande satsningar är välmotiverade ur ett nationellt kulturpolitiskt perspektiv, vilket dock understryker behovet av att utveckla dessa verksamheter så att de kan komma *hela landet* till del bl. a. genom riksomfattande biljettförsäljning och turnéer.

Kultur för barn och ungdom

Till de angelägnaste uppgifterna hör att erbjuda barn och ungdom en rikare kulturmiljö och förbättra deras möjligheter till eget skapande. Barnets iver att upptäcka, känna och uppleva med sina sinnen måste få utrymme för att barnet på ett riktigt sätt skall utvecklas till vuxen. De behöver stimulans och upplevelser för att lära sig nya begrepp och utveckla ett levande och mångskiftande språk.

Många barn och ungdomar växer i dag upp i alltför fantasifattiga och kulturellt torftiga miljöer. De måste ges bättre möjligheter till egen aktivitet och förutsättningar att möta och utveckla alternativ till skräpkultur och passiviserande kulturutbud. Att så långt möjligt ge alla barn en god grund att bygga på är en rättvisefråga.

Föräldrar, förskola och skola har självfallet ett ansvar för barnens kulturmiljö och stimulans, men det är också i högsta grad en angelägenhet för kultursektorn att uppmärksamma och tillgodose barnens kulturella behov. Några kommuner har tagit initiativ för att ge eleverna goda kulturupplevelser genom att starta "kulturskolor". Det är viktigt att statsmakterna uppmuntrar sådana initiativ.

I det kulturpolitiska beslutet 1974 poängterade riksdagen vikten av att barn och ungdomar möter god litteratur. "En bok för alla" för barn och ungdom gjorde kvalitetslitteratur lättillgänglig.

Stiftelsen Litteraturfrämjandet har i samverkan med barn- och ungdomsorganisationer gjort betydande insatser för att sprida goda böcker och utveckla läsfrämjande åtgärder.

För att kunna utveckla arbetet med bokspridning och läsfrämjande åtgärder inom folkrörelserna bör ytterligare 500 000 kr., utöver regeringens förslag, tillföras Stiftelsen Litteraturfrämjandet. Vi anser också att Stiftelsen Svenska barnboksinstitutet bör tillföras ytterligare 150 000 kr.

Videon som tekniskt medium betraktat är neutral i frågor som rör den kulturella kvaliteten i utbudet. Det är därför djupt beklagligt att ett kvalitativt undermåligt videoutbud synes ha fått ett så fast grepp om marknaden.

En stor del innehåller våld, kvinnoförnedring och andra nedbrytande framställningar. Det är därför oroväckande att så många barn och ungdomar tillbringar så stor tid med videotittande. Det gör det också angeläget att genom lagstiftning och självsanering inom branschen åstadkomma en kvalitetsförbättring av videoutbudet. Detta är angeläget eftersom videon nu

för varje år tycks nå allt fler hushåll och därmed också allt fler barn och ungdomar.

Mot. 1987/88
Kr242

Det är emellertid angeläget att samhället tar sitt ansvar inte bara för att reglera marknaden utan också för att stimulera framväxten av ett kvalitetsutbud. Erfarenheterna från Litteraturfrämjandets insatser på bokförmedlingens område kan här tjäna som förbild. Tillskapande av en videoförmedling kan bygga på insikten att ett kvalitetsutbud kommer att efterfrågas om det finns att tillgå, även om de kommersiella förmedlingskanalerna har misslyckats i denna del. En del av det stöd som i budgetpropositionen anvisas till filmkulturella insatser för barn och ungdom (G 2 Filmstöd) bör användas för detta ändamål.

Det lokala kulturlivet

När det statliga bidraget till kulturverksamhet inom studieförbundens verksamhet infördes, förutsattes att 75 % resp. i vissa fall 100 % av bidragsberättigade kostnader skulle utgå.

I den utvärdering som gjorts av kulturrådet framgår att denna verksamhet varit mycket positiv. Kulturprogrammet möter under ett år en publik på 10 miljoner besökare. En mycket stor del av denna publik utgörs av barn och ungdom.

Studieförbunden har en mycket stor regional och lokal spridning. Därmed har verksamheten kunnat nå ut till snart sagt varje liten ort. Kulturarbetare har därigenom fått ett ökat antal arbetstillfällen.

Den nivå på bidraget som sattes 1981 har urholkats betänkligt och utgör i dag knappt 45 %. Detta drabbar inte minst kulturaktiviteter som vänder sig till barn och ungdom. För att i någon mån kompensera kostnadsutvecklingen bör detta anslag tillföra ytterligare 9 milj. kr.

Under 1980-talet har ett flertal initiativ tagits för att utveckla kulturaktiviteter i människors vardagsliv. Det är särskilt projekten *Kultur i arbetslivet* och *Kultur i boendemiljö* som har tilldragit sig uppmärksamhet. Sedan budgetåret 1985/86 utgår ett stöd till kulturprojekt i arbetslivet. Enligt vår mening är det angeläget att insatser nu görs för att föra vidare erfarenheterna också från arbetet med kulturverksamheten i bostadsområdena. Denna verksamhet är betydelsefull för att nå bl. a. de stora grupper som står utanför det egentliga arbetslivet exempelvis hemarbetande och pensionärer. Dessa människors behov av gemenskap och kontakt som kan skapas genom kulturinsatser är minst lika stort som i arbetslivet. Vi anser därför att det nuvarande anslaget till kultur i arbetsmiljö bör vidgas till ett anslag för *Kultur i arbetslivet* samtidigt som ytterligare 2 milj. kr. tillförs.

Biblioteksverksamhet

Biblioteken utgör i dag vid sidan av folkbildningen den mest vittförgrenade offentliga kultursatsningen i vårt land. Det är angeläget att biblioteken kan fortsätta denna viktiga uppgift. Det bör bl. a. enligt centrens mening innebära att de traditionella biblioteksfunktionerna inte får avgiftsbeläggas.

Statens kulturråd har begärt att anslaget till lokal biblioteksverksamhet

skall förstärkas med 2 milj. kr. Rådets begäran skall bl. a. ses mot bakgrund av en viss nedgång i utlåningen från biblioteken under åren 1984 och 1985. Det är enligt centerns mening angeläget att insatserna för lokal biblioteksutveckling kan intensifieras. Rådet bör därför tilldelas den förstärkning som begärts.

Mot. 1987/88
Kr242

Avgift på vidareförsäljning av konst

Konstnären får ersättning för den bild han skapat när han säljer den. Kännetecknande för konstmarknaden är de mycket betydande värdestegringar som många gånger sker efter det att konstnären försålt sitt verk. Den som skapar verket får alltså en ganska blygsam ersättning medan den som enbart innehar konstverket kan tjäna betydande summor. I bl. a. Norge och Island har man därför infört en avgift på vidareförsäljning av konst. Intäkterna från denna används så att de kommer de skapande konstnärerna till del. Enligt centerns mening bör det utredas om det går att tillskapa något liknande i vårt land.

Kulturarbetarnas ekonomiska villkor

Kulturarbetarnas ekonomiska villkor är självfallet starkt beroende av de satsningar som stat och kommun gör. För många kulturarbetargrupper tillkommer därutöver att de skall finna avsättning på en "marknad" för de alster de skapar.

Det finns alltför många exempel även på etablerade och erkända kulturarbetare som har stora svårigheter att uppnå en acceptabel ekonomisk standard. Kulturverksamheten uppvisar så många avvikelser från vad som normalt gäller för näringslivet att särbehandling kan vara motiverad. Bl. a. kan det vara svårt att förena kraven på konstnärlig kvalitet med de vinstmaximeringssträvanden som annars normalt skall vara vägledande för näringsidkaren.

Det finns enligt centerns mening goda skäl för att snarast ta upp kulturarbetarnas skatte- och inkomstförhållanden till ny belysning. Hittills gjorda justeringar har visat sig otillräckliga. Fördelningen av inkomster över längre perioder samt möjlighet till ett skattefritt bottenbelopp torde ha stor betydelse i detta sammanhang. Dessa frågor bör snarast utredas.

Inkomstgaranti

Konstnärer som står för konstnärlig verksamhet av hög kvalitet och har stor betydelse för svenskt kulturliv kan beviljas statlig inkomstgaranti.

Konstnärsnämnden bör enligt centerns mening bemyndigas att under en treårsperiod utse sammanlagt ytterligare 20 innehavare. För budgetåret 1988/89 bör ytterligare 600 000 kr. anvisas härför.

Frågan om ersättning till konstnären när denna genomför en utställning har inte lösts. De utredningar och diskussioner som förevarit i frågan har inte lett till ett positivt resultat.

Utställningsersättningen har hamnat i en återvändsgränd, där både staten och kommunerna vägrar att ge konstnärerna ett stöd, som man uttalat som berättigat, till den kulturella insats som en utställning är. I själva verket får konstnären stå för kostnaderna för utställningslivet.

En huvudorsak till att frågan inte lösts är att staten inte ansett sig kunna stå för kostnader för kommunal utställningsverksamhet, medan å andra sidan Kommunförbundet hävdar att staten borde stå för generella ersättningar till upphovsmän. Denna motsättning har på ett olyckligt sätt dominerat hela diskussionen. Vi menar att man trots denna lösning kan finna dellösningar till fördel för konstnärer och utställningsliv.

Det svenska föreningslivet står för en stor del av konstförmedlingen och utställningsverksamheten i landet. Det gäller konstföreningarna, Folkets hus-föreningar, folkparkerna, bygdegårdarna, hemgårdarna och andra föreningar. Till konstnärer som ställer ut i föreningslivets regi kan staten anslå speciella medel för utställningsersättning.

Det är angeläget att det föreningsdrivna utställningslivet kan presentera utställningar av bra kvalitet. En utställningsersättning direkt till konstnären skulle underlätta en sådan utställningsverksamhet. Vi anser att ett sådant stöd ligger väl i linje med statens stöd till föreningsdriven verksamhet i övrigt. För 1988/89 bör 5 milj.kr. anslås.

Utställningsersättning bör utgå enligt följande:

1. En föreningsfond med representanter för bl. a. organisationer på konstområdet och lokalägande organisationer bildas för att handha bedömning och administration av ersättningen.
2. Ersättningen utgår till konstnärer som av föreningsfonden anses berättigad efter ansökan. Ersättning utbetalas direkt till konstnären efter årlig redovisning av utställningsverksamheten.
3. Vid beräkningen av utställningsersättningen skall anslaget delas med antalet utställningar som anses berättigade till ersättning. Konstnären erhåller denna summa per utställning.

I och med att utställningsersättningen går direkt till konstnären påverkas inte arrangörens villkor på annat sätt än att anlita konstnärer för utställningar underlättas.

Hemställen

Med hänvisning till det ovan anförda hemställer vi

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om utveckling av statens anslag till kulturen och kulturens ekonomiska villkor,

2. att riksdagen hos regeringen begär utredning och förslag om inrättande av en kultur- och folkrörelsefond, baserad på delar av statens intäkter från spel och lotterier,

3. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om höjd ambitionsnivå i fråga om inrättande av nya grundbelopp,

4. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om de Stockholmsbaserade statliga institutionernas ansvar för kulturlivet i *hela landet*,

5. att riksdagen till G 12. *Litteraturstöd* anvisar ett i förhållande till regeringens förslag med 500 000 kr. förhöjt anslag på 31 986 000 kr.,

6. att riksdagen hos regeringen begär åtgärder i syfte att etablera förmedling av kvalitetsvideo, bl. a. med utnyttjande av medel som anvisas under G 2. Filmstöd,

[att riksdagen till C 4. *Bidrag till studieförbund m. m.* anvisar ett i förhållande till regeringens förslag med 9 000 000 kr. förhöjt anslag på 1 050 366 000 kr. varvid förhöjningen tillförs delanslag 2. *Bidrag till kulturverksamhet*¹⁾

7. att riksdagen till F 2. *Bidrag till kulturverksamhet inom organisationer m. m.* anvisar ett i förhållande till regeringens förslag med 2 000 000 kr. förhöjt anslag på 16 740 000 kr. varvid förhöjningen tillförs delanslaget 7., vars rubricering samtidigt ändras till *Kultur i vardagslivet*,

8. att riksdagen till F 20. *Bidrag till folkbibliotek* anvisar ett i förhållande till regeringens förslag med 2 150 000 kr. förhöjt anslag på 16 242 000 kr. varvid förhöjningen dels tillförs delanslag 1. *Lokal biblioteksverksamhet* med 2 000 000 kr., dels delanslag 5. *Stiftelsen Svenska barnboksinstitutet* med 150 000 kr.,

9. att riksdagen hos regeringen begär utredning och förslag om avgift på vidareförsäljning av konst i enlighet med vad som i motionen anförts,

[att riksdagen beslutar att hos regeringen begära utredning och förslag rörande kulturarbetarnas inkomst- och skattefrågor i enlighet med vad som anges i motionen²⁾

10. att riksdagen beslutar medge att regeringen bemyndigar Konstnärsnämnden att under en treårsperiod fördela ytterligare 20 inkomstgarantier,

11. att riksdagen till F 7. *Inkomstgarantier för konstnärer* anvisar ett i förhållande till regeringens förslag med 600 000 kr. förhöjt anslag på 7 875 000 kr.,

12. att riksdagen till nytt anslag *Utställningsersättning för utställningar inom föreningslivet* anvisar 5 000 000 kr.,

13. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om inrättande av en föreningsfond för administration m. m. av en utställningsersättning.

Mot. 1987/88
Kr242

Stockholm den 25 januari 1988

Olof Johansson (c)

Karl Erik Olsson (c)

Karin Söder (c)

Nils G Åsling (c)

Gunnar Björk (c)

Britta Hammarbacken (c)

Pär Granstedt (c)

Karin Israelsson (c)

Görel Thurdin (c)

Gunnel Jonäng (c)

Bertil Fiskesjö (c)

Gunilla André (c)

Per-Ola Eriksson (c)

Börje Hörlund (c)

Agne Hansson (c)

¹ 1987/88:Ub274

² 1987/88:Sk386